

DOM

afsagt den 22. juni 2011 i sag nr. BS 9-1076/2011:

Klage fra

Mor

Adresse 1

By 1

(advokat Hanne Ziebe, beskikket)

over afgørelse truffet af

Ankestyrelsen

Amaliegade 25

1256 København K

(Kammeradvokaten ved advokat Kristine Schmidt Usterud)

Sagens baggrund og parternes påstande

Ankestyrelsen har den 13. april 2011 tiltrådt en afgørelse af 1. marts 2011 fra børn- og ungeudvalget i **Kommune**.

Efter afgørelsen skal **Barn**, født **Dato 1** 2000, fortsat være anbragt uden for hjemmet i en videreført anbringelse uden forældremyndighedsindehaveren, **Mors**, samtykke, og samvær mellem **Barn** og **Mor** skal finde sted 5 gange om året i en periode på 1 år fra børn- og ungeudvalgets afgørelse.

Ankestyrelsens afgørelse om fortsat anbringelse er truffet efter lov om social service § 68 a. mens afgørelsen om samvær er truffet efter samme lovs § 71, stk. 3, 2. pkt., jf. stk. 2, 2. pkt.

Mor har via et brev af 19. april 2011 fra hendes advokat anmodet om, at Ankestyrelsen indbringer afgørelsen for retten.

Ankestyrelsen har indbragt sagen for retten ved et brev af 20. april 2011.

Mor har nedlagt påstand om, at anbringelsen af **Barn** ændres til en tvangsmæssig anbringelse med en genbehandlingsfrist på 2 år, og at samvær skal være hyppigere end fastsat af Ankestyrelsen.

Ankestyrelsen har påstået afgørelsen af 13. april 2011 stadfæstet. I den forbindelse har Ankestyrelsens advokat anført, at retten i medfør af retsplejelovens § 472, stk. 1, alene har mulighed for at stadfæste eller ophæve Ankestyrelsens afgørelse.

Oplysningerne i sagen

Sagen er modtaget i retten den 26. april 2011. Den er behandlet under medvirken af børnesagkyndige dommere, jf. lov om social service § 170, stk. 1.

Til brug for sagens behandling i retten har Kammeradvokaten afgivet en redegørelse. Sagen er blevet gennemgået med udgangspunkt i denne redegørelse med henvisning til sagens enkelte dokumenter, herunder Ankestyrelsens afgørelse.

I redegørelsen fra Kammeradvokaten er blandt andet anført følgende:

" ...

Sagsfremstilling

Mor er 37 år og har efter det oplyste alene forældremyndigheden over **Barn**, som er født **Dato 1** 2000 (bilag 1).

Barn blev i juni 2001 (bilag 2) anbragt uden for hjemmet, i nuværende plejefamilie, som bor i **By 2**.

Sagsøgeren har herudover **Bror**, som er født **Dato 2** 2008. **Bror** blev anbragt udenfor hjemmet efter fødslen.

Anbringelse af **Barn** og **Bror** har tidligere været prøvet i Ankestyrelsen og byretten.

- Ved afgørelse af 2. oktober 2001 (bilag 2) stadfæstede Ankestyrelsen born og unge-udvalgets afgørelse om anbringelse af **Barn** uden for hjemmet.
- Ved dom af 14. marts 2008 stadfæstede Retten på Frederiksberg (bilag 4) Ankestyrelsens afgørelse af 13. december 2007 (bilag 3) om, at **Barn** skulle være anbragt udenfor hjemmet med en genbehandlingsfrist på 3 år.
- Ved dom af 18. juni 2008 stadfæstede Retten på Frederiksberg (bilag 6) Ankestyrelsens afgørelse af 27. marts 2008 (bilag 5) om anbringelse af **Bror** udenfor hjemmet.

Om sagsøgerens uddannelses- og erhvervmæssige forhold er det oplyst, at hun har været forsøgt revalideret flere gange og kun har et sporadisk tilknytning til arbejdsmarkedet.

Om hendes helbredsmæssige forhold er det oplyst, at hun har haft en depression, været medicineret derfor og gået til psykolog. Hun er beskrevet som et tidligt følelsesmæssigt kontakt- og tilknytningsskadedt barn og som havende posttraumatisk stressforstyrrelse.

I supplerende forældrekompetenceundersøgelse af den 29. maj 2009 (bilag 7) udarbejdet af **Psykolog 1** i forbindelse med anbringelsen af **Bror**, er bl.a. anført, at sagsøgeren havde grundlæggende normale intellektuelle ressourcer, men at hun ikke kunne udnytte dem som følge af forstyrrelser i hendes tænkning og eksekutive funktioner. Testresultaterne pegede på svære opmærksomheds- og koncentrationsvanskeligheder. I personalet analysen fremstod sagsøgeren med en svag integreret personlighedsstruktur, domineret af hypersensitivitet og et splittet kerne-jeg, en konfliktende identitet og selvforståelse samt karakteriseret ved svage grænser og svag realitetstestning. Det blev vurderet, at det grundlæggende traume var en posttraumatisk stressforstyrrelse, hvor hun med sine forudsætninger ikke

havde kunnet udvikle sig i det miljø af følelsesmæssige kontakter og stimulering, hun var vokset op i. Sagsøgeren vurderedes vulnerabel, altså med en øget risiko for psykotiske episoder med vrangforestillinger præget af stor angst for tab af kontrol. Dette fastholdt hende i en depressiv selvforringelse såvel som i en stor afhængighed af dem, hun var knyttet til, uanset om de var gode for hende eller ej.

I rapport af 19. april 2010 udarbejdet af CESA (bilag 8) er samværene mellem **Barn** og sagsøgeren for perioden 21. december 2009 til 9. april 2010 beskrevet. Det fremgår, at nogle af samværene er forløbet fint, men at der havde været andre med knap så god stemning.

I rapport af 11. maj 2010 fra CESA (bilag 9) er om samværet den 6. maj 2010 nævnt, at **Barn** i starten virkede træt og hang lidt på sin plejemor, han startede med at lægge sig på sofaen og sagde, at han havde hovedpine. **Barn** kom sig forholdsvis hurtig over hovedpinen og samværet forløb fint uden større problemer.

Med henblik på en vurdering af **Barns** psykologiske, sociale og kognitive vanskeligheder, ressourcer samt særlige behov, har **Psykolog 2** undersøgt **Barn** og udarbejdet erklæring af 20. juni 2010 (bilag 10). Det fremgår, at **Barn** var normalt begavet med et niveau lidt over middel, men at han havde et særligt behov for støtte til at turde overlade styringen til de voksne samt i høj grad at opleve kontinuitet, forudsigelighed og trygge omsorgsfulde rammer. På det psykiske og sociale område viste testresultaterne samt plejemoderens beskrivelse af **Barn**, at der var sket en betydelig positiv udvikling; tryghedsfølelsen var øget betydeligt, og han var ikke længere i så høj grad præget af lav frustrations-tærskel og let vakt ængstelighed. Der var imidlertid fortsat vanskeligheder i form af let vakt angst og utryghedsfølelse, hvilket viste sig ved, at **Barn** ved oplevelse af skift fra en situation til en anden, let reagerede ved at blive meget utryg, ængstelig og usikker. Han havde derfor særligt behov for støtte til at kunne omstille sig, ved at han fik god tid til at omstille sig og blev grundigt forberedt derpå. Han skulle videre støttes til ikke at oversamarbejde og til at turde overlade styringen til de voksne. Angst og deraf følgende let vakt utryghedsfølelse vurderes at være dybereliggende personlighedstræk hos **Barn**, som derfor til en vis grad fortsat ville være præget af dem. Vanskelighederne måtte sandsynligvis ses i lyset af, at **Barns** opvækstvilkår de første levemåneder havde været præget af, at hans behov for følelsesmæssig tæthed og tryghed samt kontinuitet og forudsigelighed i kontakten med den primære omsorgsperson ikke havde været imødekommet på tilstrækkelig vis. Derved havde **Barn** ikke kunnet udvikle den basale tryghed og trygge tilknytningsadfærd, der skulle til for at gennemgå en harmonisk udvikling på det psykiske og sociale område.

Om samværene mellem **Barn** og sagsøgeren er beskrevet, at kontakten mellem dem var positiv i den forstand, at de sammen grinte og pjattede meget, og foretog sig en del aktiviteter sammen, som passede til **Barns** behov. Det blev også vurderet, at sagsøgeren, så godt som det var hende muligt, forsøgte at skabe en positiv kontakt til **Barn** som også uopfordret gav udtryk for, at han kunne lide at være sammen med sin biologiske mor på de nuværende betingelser. Imidlertid bar deres samvær også tydeligt præg af, at **Barn** på det psykiske plan "oversamarbejdede", hvilket ikke var foreneligt med **Barns** udviklingsbehov. Det blev derfor vurderet, at der fortsat skulle være tale om støttet samvær 2 timer månedligt, og at en udvidelse af samværet både i tid, hyppighed og form vurderede at kunne have en negativ indvirkning på **Barns** udvikling.

I rapport af 14. juli fra CESA (bilag 11) er samværet den 12. juli 2010 beskrevet. Det fremgår bl.a., at sagsøgeren oplyste, at hun havde besluttet, det var sidste gang, hun ville se **Barn**. Hun ville fortælle det under samværet og bad samværskonsulenten om at hjælpe hende. Hun oplyste, at det var fordi, hun ikke kunne overskue at komme, bl.a. fordi hun var startet på uddannelse og ikke kunne få samværene flyttet til at kunne være i weekenderne. Hun var tydeligt ked af det og græd, mens hun snakkede. Overvågeren foreslog, at hun ikke talte med **Barn** om det under samværet, idet det ville påvirke samværet, men i stedet talte med sagsbehandleren. Samværet forløb i en god stemning, og sagsøgeren nævnte ikke for

Barn, at hun ønskede at stoppe samværet.

I forvaltningens notat af 4. august 2010 (bilag 12) er refereret en telefonisk samtale med plejefamilien og **Barn**. Plejefamilien oplyste bl.a., at sagsøgeren havde skrevet et brev til **Barn**, hvor hun havde fortalt ham, at det ville være et stykke tid, inden hun kunne have samvær med ham igen, da hun skulle passe sit studie/arbejde. Plejemor havde talt med **Barn** herom og hans kommentar var, at "det var fint nok". Plejemor havde ikke registreret følelsesmæssige reaktioner. Sagsbehandleren talte herefter med **Barn** og spurgte bl.a. ind til det brev, som **Barn** havde fået af sin mor. **Barn** svarede, at det var "fint nok", at moderen ikke havde tid til at se ham nogen tid. Forespurgt, om han gerne ville se sin mor, svarede **Barn**, at det var ok, hans mor skulle arbejde, han kunne jo altid bare ringe til hende. Forespurgt, om han ville have samvær med sin mor på fødselsdagen, svarede **Barn**, at det var ok.

I rapport af 19. august 2010 (bilag 13) fra samværskonsulenterne er om samværene beskrevet, at sagsøgeren den 9. august 2010 havde ringet og oplyst, at hun havde besluttet sig for ikke at komme til samvær med **Barn** før til december, da hun var nødt til at koncentrere sig om sin uddannelse. Hun kom dog til samværet dagen efter, hvor **Barns** fødselsdag skulle fejres. Samværet forløb fint.

I forvaltningens notat af 10. december 2010 (bilag 14) er refereret samtale med sagsøgeren, som bl.a. oplyste, at hun var blevet sygemeldt fra studiet og praktikken som hjemmehjælper, da kollegerne havde kort psykisk terror mod hende. Hun var grædende under samtalen og fortalte, at det gav hende stress. I forhold til **Barn** var sagsøgeren overbevist om, at han også havde PTSD, da hun genkendte sine egne symptomer derpå, ved at **Barn** også var urolig og havde svært ved at koncentrere sig i længere tid. Hun ville gerne med til skolemøder, ville gerne se skolen og inddrages. Det blev aftalt, at sagsbehandleren ville overveje sagsøgerens ønske om at få **Barn** undersøgt.

I udtalelse af 12. december 2010 fra **Skole 1** (bilag 15) er det anført, at **Barn** var en rar, hjælpsom og høflig dreng, en god kammerat med stor social bevidsthed og samvittighed. **Barn** holdt sig ikke tilbage for at fortælle om sin biologiske mor og mormor og vedkendte sig begge sine familier. **Barn** havde stort gå på mod i forhold til sine skoleopgaver. Han knoklede og bad om hjælp, når det var nødvendigt. **Barn** var en fagligt svag elev, som fik specialundervisning.

I rapport af 4. januar 2010 (skal retteligt være 2011) fra CESA (bilag 16) er om samværet den 14. december 2010 anført, at **Barn** havde glædet sig til samværet, og det var et varmt gensyn mellem ham og hans mor, hvor de gav hinanden knus, grinede og pjattede med det samme. De spillede bowling i 2 timer, der var en rar stemning og humoret var højt. Da plejemor kom for at hente **Barn**, havde **Barn** og sagsøgeren dårligt tid til at sige goddag til hende, da de var optaget af spillet. Det fremtidige samvær blev droftet og samværskonsulenten oplyste, at dette måtte aftales med samværskoordinator og sagsbehandler.

Til brug sagens behandling i born og unge-udvalget indhentede forvaltningen psykologisk helhedsvurdering af **Barns** tilknytning til anbringelsesstedet. Erklæringen af 7. januar 2011 (bilag 17) er udarbejdet af **Psykolog 3**. Det følger af den sammenfattede vurdering:

*"Indtrykket fra gennemlæsning af sagsakter er fuldt foreneligt med de indtryk, jeg har fra observationer og samtale og styrker konklusionen, at **Barn** vurderes at have en stærk tilknytning til sin plejefamilie. **Barn** har tætte følelsesmæssige relationer til sine plejeforældre, har mange betydningsfulde relationer i plejefamilien i overrigt og vurderes at være dybt integreret i sin plejefamilie.*

*[... **Barn** har igennem sin opvækst løbende haft kontakt til sin mor, men denne*

kontakt har været stærkt begrænset grundet moderens personligheds-mæssige vanskeligheder. Disse vanskeligheder må formodes at have medført en særdeles vanskelig start for mor- barnrelationen, og vurderes ud fra sagsakter fortsat at hindre at kunne fungere som en forældre i relationen.

Barn har erkendelse af sin baggrund og sin biologiske familie, og hans kontakt til sin mor har været opretholdt gennem et månedligt samvær. **Barn** har således en relation til sin mor. Den psykologiske tilknytning vurderes imidlertid at være til plejeforældrene, der har skullet træde i forældrenes sted.

*[...] **Barn** vurderes fortsat at have en særlig personligheds-mæssig skrøbelighed, der gør ham ekstra afhængig af plejeforældrenes nærvær, pædagogiske indsigt, omsorg og støtte.*

[...]

Barn har gennem årene været med i alle områder af familiens liv og betragtes som en integreret del af familien. **Barn** selv giver udtryk for at være barn på lige fod med familiens børn og udtryk for, at han betragter plejefamilien som sin familie.

Barn er tæt knyttet til plejebroderen **P1** og betragter, såvel **P1** som sin plejefar, som forbilleder at leve op til. **Barn** identificerer sig stærkt og positivt med sin plejefar. De positive identifikationer, **Barn** har i plejefamilien, giver ham en god ballast i den videre udvikling.

Person 1 (P1)

*[...] I løbet af anbringelsen er der knyttet tætte bånd mellem plejeforældre og **Barn**. Der er dannet en følelses-mæssig tilknytning, der tydeligt viser sig i kontakten mellem dem. Det har stor betydning at have en historie, en nutid og en fremtid sammen. Såvel plejeforældre som **Barn** gør sig tanker om fremtiden og begge parter forudsætter, at de fortsat fremover vil være en del af hinandens liv.*

Barn ses i undersøgelsen, på linje med andres observationer, som en dreng med mange ressourcer, men også en dreng med en levakt angstelighed. **Barn** har i særlig grad brug for en tryk, tæt og omsorgsfuld kontakt og den følelses-mæssige tilknytning, der er skabt til plejeforældrene, vurderes at være afgørende for **Barns** fortsatte trivsel.

*Det særlige behov for tryk, som **Barn** har, vurderes plejeforældrene at være i stand til at imodekomme. Det har krævet et stort og langvarigt arbejde at opbygge større basal tillid hos **Barn**, og plejeforældrene vurderes at have taklet dette med stor professionalisme, men også i en familiemæssig kontekst med tæt personlig kontakt. Plejefamilien har formået at skabe en hverdag for **Barn**, der tager udgangspunkt i **Barns** helt særlige behov, og vurderes at være kommet langt med en dreng, der har haft et meget svært og sårbart udgangspunkt.*

Barn er fortsat meget afhængig af sine plejeforældre. Den tilknytning, der er sket mellem **Barn** og plejeforældrene kan ikke erstattes, men er en nødvendig forudsætning for **Barns** trivsel og udvikling.

*Det anbefales derfor på baggrund af undersøgelsen ud fra en psykologfaglig vurdering, at der skabes størst mulig sikkerhed for at **Barn** kan forblive i familieplejen den resterende del af sin opvækst".*

I statusrapport af 9. januar 2011 (bilag 18) udarbejdet af **Barns** plejefamilie fremgår det, at **Barn** normalt var en glad dreng, der dog ved nye situationer stadig reagerede med vrede eller hyperaktivitet. Han reagerede fortsat med følelsesudsvingninger ved krav, uforud-

te hændelser og lignende med ekstreme udbrud, vrede/glæde. I visse situationer kunne han ikke appelleres til. Yderligere er anført, at **Barn** i dagligdagen og uden pres var velfungerende, og at han var ualmindeligt god og hensynsfuld overfor mindre børn.

Forvaltningen afholdt den 18. januar 2011 bornesamtale med **Barn** (bilag 19), hvor de bl.a. drøftede **Barns** holdning til anbringelse og evt. videreført anbringelse efter servicelovens § 68a samt muligheden for støtteperson i medfør af servicelovens § 68b stk. 4. Endelig drøftede de samvær og kontakt til sagsøgeren.

Til brug for sagens behandling i børn og unge-udvalget udarbejdede forvaltningen fornyet § 50 undersøgelse af 24. januar 2011 (bilag 20). Forvaltningen har endvidere udarbejdet handleplan af 24. januar (bilag 21) samt redegørelse og indstilling til børn og unge-udvalget (bilag 22).

I notat af 27. januar 2011 fra forvaltningen (bilag 23) er refereret telefonsamtale med **Barn**. **Barn** havde samme dag haft samvær med sin mor, og syntes det var uretfærdigt, han skulle af sted, når han havde sagt, at han kun ville se sin mor hver anden måned. **Barn** oplyste, at han ikke ønskede at give mode for børn og unge-udvalget.

I mødet den 1. marts 2011 besluttede børn og unge-udvalget i **Kommune** at **Barn** fortsat skulle være anbragt uden for hjemmet i en videreført anbringelse jf. servicelovens § 68a, samt at der i en periode af et år skulle være i alt 5 samvær (bilag 24). Sagsøgeren blev underrettet om udvalgets beslutning ved brev af 3. marts 2011 (bilag 25). Ved brev af 4. marts (bilag 26) har advokat Hanne Ziebe påklaget udvalgets beslutning til Ankestyrelsen.

I statusrapport af 17. marts 2011 (bilag 27) fra plejefamilien er anført, at **Barn** var tryk og glad, når han var sammen med plejefamilien. Ved nye situationer var hans reaktion en ganske anden. **Barn** brod sig fortsat ikke om nye voksne og skulle stadig skånes meget. **Barn** reagerede fortsat med store følelsesmæssige udsvingninger. I dagligdagen og uden pres, var **Barn** velfungerende og aldersvarende.

I dateret udtalelse fra **Skole 1** (bilag 28) er oplyst, at **Barn** var en rar, hjælpsom og hofflig dreng, som var en god kammerat med social bevidsthed og samvittighed. **Barn** udviklede sig fint, han var dog modenhedsmæssigt ikke helt aldersvarende. **Barn** var stadig en dreng, som havde stort gåpåmod i forhold til sine skoleopgaver. Han bad om hjælp, når han havde brug for det, og han fik specialundervisning. Han ville det bedste for sine kammerater og hjalp gerne, når nogen havde behov. Han var ikke bleg for at erkende, når han havde opført sig uhensigtsmæssigt i konflikter. **Barn** var fuldintegreret i sin klasse. **Barn** kendte selv sine faglige svagheder. Han var ikke en boglig orienteret dreng, men arbejdede på trods af dette, med stor iver, når han læste eller arbejdede skriftligt.

Sagen blev behandlet i Ankestyrelsen i møde den 13. april 2011. Sagsøgeren blev underrettet om Ankestyrelsens afgørelse ved brev af 15. april 2011 (bilag 29). Ved brev af 19. april 2011 (bilag 30) har advokat Hanne Ziebe på sagsøgerens vegne anmodet om at få Ankestyrelsens afgørelse forelagt for retten til prøvelse, hvilket er sket ved Ankestyrelsens brev af 20. april 2011 (bilag 31).

Det fremgår af underretning fra Københavns Kommune af 13. april 2011 (bilag 32), at det var **Familiecenters** vurdering, at sagsøgeren for tiden havde det så psykisk dårligt, at hun evt. kunne finde på at opsoge sine børn på deres anbringelsessteder. Det fremgår videre, at sagsøgeren i en længere periode langsomt havde forsøgt at inddrage nabofamiliens 10-årige dreng i sine egne vanskeligheder tilsyneladende med det formål, at han i retten skulle fortælle, at sagsøgeren var en god mor og sagtens kunne få sine anbragte børn tilbage. Som det fremgår af underretningen skete den i forlængelse af en telefonsamtale. Referat af den pågældende telefonsamtale den 8. april 2011 er vedlagt.

I rapport af 27. april 2011 fra CESA (bilag 33) er om det planlagte samvær i april 2011 oplyst, at samværskonsulenten havde kontaktet sagsøgeren, som oplyste, at hun gemte sig, og at konsulenten ikke måtte nævne hendes navn i telefonen, ligesom hun heller ikke måtte bruge telefonnummeret. Sagsøgeren ville gerne komme til samvær, men ville gerne hentes på stationen og have CESA til at undersøge, hvordan hun kom fra Århus til **By 4**

Om selve samværet er oplyst, at samværskonsulenten efter aftale mødtes med sagsøgeren på **By 3** Banegård, hvor hun var tildækket af et tørklæde og solbriller. Samværet foregik i CITY Bowling, hvor de bowlede 1 time. Herefter kørte de til banegården, hvor sagsøgeren skulle købe gave til **Barn**. Da de efterfølgende var i Kongens Have fik **Barn** sine gaver, som bl.a. var en Halskæde med et hjertevedhæng og en ring. **Barn** grinede, og sagde til sagsøgeren, at han ikke kunne have disse ting på i skolen. Sagsøgeren kunne ikke forstå, at **Barn** ikke ønskede sig sådan nogle pigegaver, men hun tog dem retur. **Barn** beholdt dog en Halskæde med et emblem, der forestillede yin og yang.

Plejefamilien har i statusrapport af 17. maj 2011 (bilag 34) anført, at **Barn** var en glad dreng, når han følte sig tryk og var i kendte rammer. Der skulle dog hele tiden informeres om nye ting, for at han ikke blev vred/frustreret. **Barn** fik hoved-/mavepine, når han havde svært ved at "overskue". Han var en utrolig sød og omsorgsfuld dreng. Afslutningsvis er beskrevet, at **Barn** lige havde været til samvær med sagsøgeren, hvor de bl.a. havde bowlet. **Barn** havde glædet sig, men syntes efterfølgende, at sagsøgeren havde været alt for meget "oppe og køre". Han var ked af det og frustreret længe efter.

..."

Ankestyrelsens afgørelse af 13. april 2011 blev meddelt **Mor** i et brev af 15. april 2011. I Ankestyrelsens afgørelse er der blandt andet anført følgende:

"...

Begrundelsen for afgørelsen om videreført anbringelse

Vi vurderer, at **Barn**, der har været anbragt i mindst 3 år, har opnået en så stærk tilknytning til anbringelsesstedet, at det på kortere og længere sigt må antages at være af væsentlig betydning for **Barns** bedste at forblive på anbringelsesstedet.

Årsagen til det er, at **Barn** har vist en klar tilknytning til sine plejeforældre, og at han selv har givet udtryk for, at han ønsker at blive der.

Vi henviser til, at **Barn** har boet sammen med sine plejeforældre siden han var 11 måneder, og at han er dybt integreret i plejefamilien og har såvel en stærk som psykologisk tilknytning og betydningsfulde relationer til plejefamilien.

Vi henviser også til, at **Barn** fortsat har en særlig personlighedsmæssig skrøbelighed, der gør ham ekstra afhængig af plejeforældrenes nærvær, pædagogiske indsigt, omsorg og støtte. Den tilknytning, der er sket mellem **Barn** og plejeforældrene, kan ikke erstattes, men er en nødvendig forudsætning for **Barns** trivsel og udvikling.

Vi henviser endelig til, at det er anbefalet, at der skabes størst mulig sikkerhed for, at **Barn** kan forblive i plejefamilien den resterende del af sin opvækst.

Oplysningerne om **Barn** fremgår af psykologisk undersøgelse af 20. juni 2010 fra **Psykolog 2**, rapporter vedrørende samvær fra CESA for perioden 2009 til 14. december 2010.

psykologisk helhedsvurdering af tilknytning til anbringelsessted vedr. **Barn** af 7. januar 2011 fra **Psykolog 3**, statusrapport fra plejefamilien af 17. marts 2011, udtalelse fra **Skole 1**, marts 2011.

Vi har brugt servicelovens regler om, at børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om, at et barn eller en ung, der har været anbragt uden for hjemmet i mindst 3 år, fortsat skal være anbragt uden for hjemmet i en videreført anbringelse, hvis barnet eller den unge har opnået en så stærk tilknytning til anbringelsesstedet, at det på kortere og længere sigt må antages at være af væsentlig betydning for barnets eller den unges bedste at forblive på anbringelsesstedet. Afgørelser om videreførelse af en anbringelse efter 1. pkt. skal ikke forelægges for børn og unge-udvalget til fornyet afgørelse efter § 62.

Begrundelsen for afgørelsen om fastsættelse af samvær til mindre end én gang om måneden

Vi vurderer, at det i en periode på 1 år er nødvendigt af hensyn til **Barns** sundhed eller udvikling, at du og **Barn** alene har samvær 5 gange om året.

Årsagen til det er, at **Barn** bruger mange ressourcer på samværet med dig, og at han følelsesmæssigt kommer på "overarbejde".

Vi henviser til, at du i samvær med **Barn** ikke evner at sætte grænser for ham og være den styrende, og at det derfor er **Barn**, der skal indtage voksenrollen. Kontakten mellem dig og **Barn** er endvidere beskrevet som et barn/barn forhold, hvilket bidrager til utryghed hos **Barn**.

Vi er opmærksomme på, at du beskriver dig selv som i en positiv udvikling, og at de seneste to samvær også har båret præg heraf.

Imidlertid vurderer vi, at hensynet til **Barn** nødvendiggør en begrænsning i samværet i en periode.

Der var ikke enighed om afgørelsen om fastsættelse af samværet til mindre end én gang om måneden. En modedeltager mente, at det ikke var dokumenteret, at det var til skade for **Barn**, at der var samvær 1 gang om måneden.

Oplysningerne fremgår af de ovenfor nævnte akter, der er anført under begrundelsen for den videreførte anbringelse af **Barn**.

Vi har i øvrigt fundet sagen tilstrækkelig belyst, på det foreliggende grundlag.

Vi har brugt servicelovens regel om, at børn og unge-udvalget kan beslutte, at der i en bestemt periode ikke skal være samvær mellem forældrene og barnet eller den unge. Det er en betingelse, at det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling. Udvalget kan også begrænse samvær til mindre end en gang om måneden.

Bemærkninger

Vi skal gøre kommunen opmærksom på, at handleplanen altid skal revideres i overensstemmelse med den foranstaltning, der er truffet – det vil sige en videreført anbringelse. Vi har noteret os, at kommunen den 13. april 2011 har revideret handleplanen i overensstemmelse hermed.

Vi skal endvidere gøre opmærksom på, at hvis kommunen vurderer, at der af hensyn til barnet skal være en repræsentant for kommunen til stede ved samvær, er der tale om overvåget samvær. Børn og unge-udvalget skal træffe afgørelse om dette.

Bemærkninger til klagen med videre

For så vidt angår **Advokat 1's** henvisning til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 bemærker vi, at vi ikke finder, at den trufne afgørelse er i strid hermed. Vi bemærker, at servicelovens regler om en videreført anbringelse af et barn uden for hjemmet uden samtykke og om afbrydelse af samvær som udgangspunkt ikke er i strid med den Europæiske Menneskerettighedskonvention, når betingelserne for en videreført anbringelse og afbrydelse af samvær i øvrigt anses for opfyldt.

I relation til **Advokat 1's** bemærkninger om, at der mangler beskrivelse af samværet den 7. april 2011, og at relationen mellem dig og **Barn** ikke er undersøgt, bemærker vi, at vi har fundet sagen tilstrækkeligt belyst på det foreliggende grundlag. Vi bemærker, at det ikke er en betingelse for anvendelse af en videreført anbringelse, at der foreligger en beskrivelse af relationen mellem dig og **Barn**. Vi bemærker i øvrigt, at det normalt kun er ved overvåget samvær der laves rapporter om forløbet af samværet.

..."

Mor har blandt andet forklaret, at hun blev informeret om undersøgelsen foretaget af **Psykolog 3**, der førte til erklæringen af 7. januar 2011 (bilag 17). Hun blev imidlertid slet ikke inddraget i undersøgelsen. Hun fik heller ikke mulighed for eller blev opfordret til at sende papirer til **Psykolog 3** til brug for undersøgelsen.

Hun har talt med den sociale døgnvagt hos Københavns Kommune, men hun har aldrig talt om, at hun vil opsøge sine børn på anbringelsesstederne. Det kunne hun aldrig finde på. Hun meddelte til døgnvagten, at hun havde set sine daværende naboer udsætte deres børn for vold. Da naboerne hørte det, blev de rigtig vrede på hende. De chikanerede hende også. Politiet kom til sidst og sørgede for, at hun kom væk fra stedet. På et møde på Frederiksberg Rådhus blev hun orienteret om underretningen af 13. april 2011 fra Københavns Kommune (bilag 32). Underretningen bygger ikke på observationer af hende, for hun har aldrig været hos **Familiecenter**. Naboerne, der chikanerede hende, er af tyrkisk herkomst. Medlemmer af nabofamilien har også lagt hende for had på Facebook. Uoverensstemmelserne førte til, at hun flyttede fra København. Hun har haft det hårdt det sidste halve år, men hun har ingen psykiske problemer.

Nu er hun flyttet i en 2-værelses lejlighed i **By 1**. Lejligheden har egen altan og have. Hun mangler 5 måneder for at afslutte uddannelsen som social- og sundhedshjælper. Hun kan gøre uddannelsen færdig i **By 1**. Hun holdt op på uddannelsen i København, fordi hun var udsat for et uheld på cykel. Uheldet medførte, at hun var sygemeldt i noget tid. Hun fik også problemer på det sted, hvor hun var i praktik. Tingene blev simpelt hen for meget for hende.

Bror er også anbragt uden for hjemmet. Hun har samvær med ham én gang om måneden. Det går rigtig godt. Hun har støtte på i form af en person, der hjælper hende i forbindelse med samværet. Støttepersonen behøver egentlig ikke hjælpe hende så meget i øjeblikket, fordi samværet forløber så

godt. Hun synes, at det går godt. Hendes bånd til **Bror** bliver hele tiden stærkere. Sidste gang sad han en hel time hos hende, mens han puttede sig ind til hende. Hun har bedt om at få udvidet samværet, men det er der ikke taget stilling til endnu.

Hun kom sammen med **Barn** på familiecenter, da han var 4 måneder. Han har været anbragt uden for hjemmet, siden han var godt 10 måneder. Det er lidt svært med samværene, fordi hun ikke ser **Barn** så ofte. **Barn** og hun bliver mere og mere fremmede for hinanden. Hun prøver at sætte grænser for ham, men hendes støtteperson siger, at det ikke er hendes opgave at opdrage på **Barn**, fordi hun ser ham så lidt. Hun ønsker faktisk ikke, at **Barn** skal hjem til hende lige nu, men hun vil bare gerne have mere samvær med ham. Hun kan godt passe ham, men hun vil ikke have ham hjem med det samme. De er blevet mindre og mindre tilknyttet til hinanden, fordi der er gået så lang tid, siden han blev anbragt uden for hjemmet. Han må selv bestemme, om han vil være hos hende. I en periode er hendes samvær med **Barn** gennemført det samme sted i **By 4**. På det sidste er de begyndt at komme lidt mere ud, blandt andet er de mødtes i **By 3**.

Hun føler, at hun har fået det bedre og bedre gennem det sidste år. Hun forstår ikke de anbefalinger, som **Psykolog 2** har givet i sin erklæring af 20. juni 2010 (bilag 10). Hun synes, at det er grotesk, at hun ikke må se sit barn mere.

Parternes synspunkter

Mor har gjort gældende, at Ankestyrelsens afgørelse er i strid med Den Europæiske Menneskerettigheds Konventions artikel 8, der beskytter familiens enhed. Når der sker et indgreb mod familiens enhed, må dette kun være af midlertidig karakter. Mens indgrebet står på, skal der arbejdes for at genetablere enheden hurtigst muligt. Det arbejdes der ikke på i denne sag. Tværtimod bliver det næste skridt en tvangsadoption af **Barn**. Han risikerer at havne i et juridisk tomrum, hvis der skulle ske større ændringer i plejefamiliens situation. Videreført anbringelse bør kun komme på tale i sager, hvor forholdet mellem barnet og de biologiske forældre er meget dårligere, end tilfældet er i denne sag. Hun har ikke haft indflydelse på den psykologiske helhedsvurdering, som ligger til grund for **Barns** tilknytning til anbringelsesstedet. Det mest hensigtsmæssige er, at **Barn** fortsat anbringes uden for hjemmet, uden at der er tale om en videreført anbringelse. I forbindelse med en anbringelse uden for hjemmet skal der som udgangspunkt være samvær. Med den afgørelse, som Ankestyrelsen har truffet, er der en reel mulighed for, at kommunen helt kan afbryde samværet. Dette er der på efter oplysningerne i sagen, herunder beskrivelserne af samværet mellem **Barn** og hende, ikke grundlag for. Baggrunden for at der er truffet beslutning om samværet, er alene at bane vejen for en tvangsadoption af **Barn**, som vil være det billigste for kommunen.

Ankestyrelsen har gjort gældende, at betingelserne for videreført anbringelse af **Barn** i medfør af lov om social service § 68a, stk. 1, jf. § 52, stk. 3, nr. 8, er opfyldt. Han har allerede været anbragt uden for hjemmet hos samme plejefamilie i over 3 år. Han har opnået en så stærk tilknytning til plejefamilien, at det må anses for at være til hans bedste på såvel kortere som længere sigt, at han forbliver i plejefamilien. Forud for vedtagelsen af blandt andet § 68 a i lov om social service er der afgivet Betænkning nr. 1463 om retssikkerhed i anbringelsessager. I denne betænkning er der foretaget en nøje undersøgelse af, om denne bestemmelse kan antages at være i strid med internationale konventioner, herunder Den Europæiske Menneskerettigheds Konventions artikel 8. På baggrund heraf må det konkluderes, at bestemmelsen ikke generelt strider mod internationale konventioner. Det gør den konkrete anvendelse af bestemmelsen i denne sag heller ikke. Endvidere er betingelserne for, at **Mor** alene skal have samvær med **Barn** 5 gange om året i perioden frem til den 1. marts 2012 opfyldt, jf. lov om social service § 71, stk. 3, 2. pkt.

Retten's begrundelse og resultat

Af de grunde, der er anført i Ankestyrelsens afgørelse, og da det, der er anført for retten, ikke kan føre til andet resultat, tiltræder retten, at såvel betingelserne for en videreført anbringelse af **Barn** i medfør af lov om social service § 68 a som betingelserne for i en periode at begrænse **Mors** samvær med **Barn** i medfør af lov om social service § 71, stk. 3, 2. pkt. jf. stk. 2, 2. pkt. er opfyldt. Retten stadfæster derfor Ankestyrelsens afgørelse.

Thi kendes for ret:

Ankestyrelsens afgørelse af 13. april 2011 om, at **Barn**, født **Dato 1** 2000, fortsat skal være anbragt uden for hjemmet i en videreført anbringelse uden forældremyndighedsindehaveren, **Mors**, samtykke, og at samvær mellem **Barn** og **Mor** skal finde sted 5 gange om året i en periode på 1 år fra børn- og ungeudvalgets afgørelse, stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.

Dommer 1

